

ಕಿತ್ತಾರು ಕಡೆ ಕೆರೆ ಕಡೆ ಹೋಗುವ ಗಾಗಿ ದಾರಿಯ ಚರಂಡಿ ಸೇರುತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದು ಬಧಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಸ್ತರ ಹೋಟದ ತಂತಿ ಬೇಲಿ ಇಂದ್ರಾಂದ ಪ್ರಕೃತು ವಗೈರೆ, ಎನ್ನೆ ಇಷ್ಟುರೂ ರುದ್ರಮೃಣ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೆಡ್ಡಪ್ಪನ ಹೊಲದ ಕಡೆಯಿಂದಲೇ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಬಾಯಿ ಬುಡುತ ರುದ್ರಮೃಣ ಶಣ್ಣಪ್ರಟ್ಟ ವಿಪಯಕ್ಕೂ ಕಾಲು ಕೆರೆದು ಜಗತ್ ತೆಗಿಯುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಹೋನ್ನಮೃಣಿಗೂ ರುದ್ರಮೃಣಿಗೂ ಅಗಿ ಬರುತ್ತಿರಲೀಲ್ಲ.

ರುದ್ರಮೃಣ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಒಂದಿಖ್ಚಿರು ತಂಗಿನಕಾಯಿ, ತಂಗಿನಕಡ್ಡಿ ಹಿಡಿದು ಚೋರ್ವೆಲ್ಲೊ ಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡುವ ಸಿಧ್ಯತೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಇತ್ತೆ ಬೆಂಬೆ ಮಣ್ಣ ಬಿಗೆದು ಒಂದಿದೆಗೆ ಎತ್ತರದ ದಿಂಡು ಕಟ್ಟಿ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ತಿರುಗಿ ನಿಂತು ಬಗೆದ ಮಣ್ಣನ್ನು ಕಿತ್ತಾರಿನ ಕಡೆ ಕೊರೆದು ಹೋದ ಹೋಲದ ಕೆರೆಕಲೆಗಿ ಭಾಜಿ ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

ರುದ್ರಮೃಣ ಗಂಡ ಅದನ್ನು ಕೌಶಲದಿಂದ ಹೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ. ಕಡಗು ದಾಟಿ ನಿಂತ ರುದ್ರಮೃಣ ‘ಅದೇನೋ ಹಂಗೆ ನೋಡ್ತಾ ನಿಂತಂಡಿದಿಯ... ಬಾ ಅಲ್ಲಿ ಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡರು ಕಾಯ್ತೆ ಇಲ್ಲ’ ಎಂದು ಮೂದಿಲಿಸಿದಳು.

‘ತಡಿ ಮಾರಾಯ್ತಿ ಎಂತಕೆ ಹಿಂಗೆ ಹೋಂಡ ಹೋಡ್ತಾ ಅಷ್ಟು ಅಂತ ನೋಡ್ತಾ ಇದಿನಿ’ ಎಂದಿದ್ದು.

ರುದ್ರಮೃಣಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿತ್ತು.. ವಾಪಾಸು ಕಡಗು ದಾಟ ‘ಅದು ಹೆಡ್ಡಪ್ಪ ಹೋಳಕೆ ಬಾ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಗಂಡನ ಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋರಟು ಹೋಗಿದ್ದಳು.

ಅವರು ದಾಟ ಹೋಗಲಿ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿಯೇ ತುಸು ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಹೋನ್ನಮೃಣ ಎದೆಗೆ ಗುಂಡಿದಂತಾಯಿತು.

ತನ್ನ ಕರ್ವೆನ ಕೆಡವನ್ನು ಗಂಡನ ಮೇಲೆ ಕಾರಿ ಕಾವು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ಅವನಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕಾಟಿದಳು. ಹಾಗೆಯೇ ಹೋಸದಾಗಿ ಮಣ್ಣ ಪೇರಿಸಿದ್ದ ಬದುವಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೋದಳು.

ಅಲ್ಲಿ ಹೆಡ್ಡಪ್ಪ, ತನ್ನ ದೈರಿ ಗಳಿಯರೊಂದಿಗೆ ಸಂಪ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕೇಕೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಪುಟ್ಟಿದ್ದು. ಕ್ಯಾಂಪಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಟೀಸ್‌ಕ್ರೋ ಲೋಟಸಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಹಳಿದ ದ್ರವ, ಮುಂದೆ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಕಾರ ಬಟಾಟಿ ಕಾಲುಗಳು, ಸುತ್ತ ಚದುರಿ ಬಿದ್ದ ಬಾಯ್ಯನ ಖಾಲಿ ವಾಕೆಟುಗಳು. ಮೊದಲೇ ಕುದಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಹೋನ್ನಮೃಣ ಸಿಟ್ಟಿ ಭುಗಿಲೆದ್ದಿತ್ತು.

‘ಇಲ್ಲಿ ಕೂತಿದೀರ್ಯಾ ನೀನು... ಈ ಹಂಡಗುಡುಕ್ಕ ಕಟ್ಟಂಡು’ ಎಂದು ಅಭ್ಯರಿಸಿದ್ದಳು.

ಅನಿರ್ದೀಕ್ಷಿತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಬೆಂಬೆ ಬಿದ್ದ ಅವರು ಕ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಳಿಸ್ ಹಿಡಿದೇ ಎದ್ದು ನಿಂತುಹೊಂದು ಹಿಲಿ ಹಿಲಿ ಕಳ್ಳು ಬಿಡತೊಡಗಿದ್ದರು.

ಸಿಟ್ಟನ ಭರದಲ್ಲಿ ಹೋನ್ನಮೃಣಿಗೆ ಮುಂದೆನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೋಚಲೀಲ್ಲ. ಎದುರಿಗೆ ಒಂದು ಹಿಡಿಗಾತ್ತದ ಕಲ್ಲು ಬಿದ್ದಿತ್ತು ಅದನ್ನುತ್ತಿಕೊಂಡು ಬೀಸಿ ಬಗೆದಳು. ಅದು ಕಾರ ಬಟಾಟಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಕಾಳ ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾದವು. ಕ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪುಳುಕುವ ಗಾಳಿಸ್ ಹಿಡಿದುಹೊಂಡೇ ಗೆಳೆಯರು ನೆಗೆದು ಓಡತೊಡಗಿದ್ದರು.

‘ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಎಲ್ಲಾದ್ದೂ ಬಾಯ್ಯ್ ಪಾಯ್ಯ್ ಕುಡ್ಡುಂಡು ನನ್ನ ಕಣ್ಣ್ಗೋ ಬಿಲ್ಲಿ... ಗಾಲಿ ಬಿದ್ದಿ ಬುತ್ತಿಲ್ಲಿ’ ಎಂದು ಹೋನ್ನಮೃಣ ಕೋಪದಿಂದ ಕಂಪಿಸುತ್ತಲೇ ಬೇರಿದ್ದಳು.

***

ಹೋಂಡ ತೋಟಿ ಹೋಗಿ ವಾರ ಕಳೆಯಿತು... ಹದಿನ್ನೆಡು ದಿನ ಕೆಳೆಯಿತು. ಸರ್ಕಾರದ ಕಡೆಯಿಂದ ಯಾರಾದೇ ಸುಲೀವಿಲ್ಲ. ‘ಇನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳೂ ಇಲ್ಲ ಮುಂಗಾರು ಬುರುವಾಗಕೆ...’ ಅದ್ದು ಮಳೆ ನೀರು ತುಂಬಿಕಂಡ್ತೆ ಹೋಂಡದ್ದೆ ಮಹ್ಯೋ ಪುಸಿಯಾದಿಲ್ಲ...’ ಹೋನ್ನಮೃಣ ಗಂಡನೆದುರಿಗೆ ಹೇಳಾಡಿದ್ದಳು.

ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಕ್ಕೊಂಡ ಹೆಡ್ಡಪ್ಪ ಒಂದು ದಿನ ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಬಾಯ್ತಿ ಅಫ್ಲೆಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಗೋಗರದೆ. ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ‘ಪನ್ನ ಮಾಡದು ಗೊಡ್ಡೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ರಿಲೆಜ್ಝೋ ಅದ ಫಂಡಿಗೆ ಈಗ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೇವಿ... ಘರದ್ದೆ ಬಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ನೋಡಣಿ... ಏನ್ನೋ ನನ್ನ ಕ್ಯೆಯಿಂದ ದುಡ್ಡೆ ಹಾಕಿ ನಿಮಗೆ ಕರ್ಲೊ ಕಟ್ಟಿ ಹೊಡಕಾಗುತ್ತಾ... ಇದೂ ಏನು ಅರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಲಾಭದಾಯಕ ಕೆಲಸ ಅಲ್ಲ... ಮುಂದಿನ ಸಾಲೀನಿಂದ ಹೋಂಡಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಟಾಪಲ್ ಹೋದಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ನೀರು ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಯೋಜನೆ ಹೋಗಿದೆ...’ ಎಂದು ಏನೇನೋ ಸಮಜಾಯಿಷಿ ಹೆಳಿ ಕಳೆಸಿದ್ದು.

ರಾಕೆಶನಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೋಚಲೀಲ್ಲ. ತನಗೆ ಅಪ್ಪರಾಗಿದ್ದ ಉರಿ ಕಡೆಯ ಒಂದಿಖ್ಚಿರು